

KUNST IN DE VALLEI

De Gelderlander belicht wekelijks het kunstenlandschap van de Vallei. Deze keer Henk van Ginkel, die betrokken is bij evensongs in de Cunerakerk.

▲ De Cunerakerk in Rhenen is de locatie voor het English Music Festival. FOTO LÉONTINE VAN GEFFEN

De Cunerakerk klinkt deze zomer als een Engelse kathedraal

Muziek van Engelse componisten staat centraal tijdens het gratis toegankelijke English Music Festival, van 2 tot en met 6 augustus in de Cunerakerk in Rhenen.

Engelse componisten staan volop in de belangstelling in Nederland. „Veel koren zijn zich gaan toeleggen op de evensong. Dat is een dagelijks liturgisch moment in de Anglicaanse kerk van een uurtje. Het is bezinning, waarbij mensen ook genieten van muziek. Dat spreekt aan in deze tijd”, zegt Henk van Ginkel van Klassiek aan de Rijn. In 2019 zat de Cunerakerk twee keer vol tijdens een *evensong*, waaraan Engelse koren meewerkten. „Ik denk dat mensen de eenvoud van zo'n dienst waarderen. Er is geen sprake van een ellenlange verhandeling, maar van een bondige, grotendeels muzikale liturgie.”

Omdat veel jonge musici werk schrijven voor *evensongs*, blijft volgens Van Ginkel de Anglicaanse koormuziek in ontwikkeling. „De traditie is heel anders dan in Ne-

derland. Nog steeds zingen veel kinderen in Engeland in een koor en die groeien door. De koormuziek blijft op die manier levend.”

Na het succes van de evensongs in het stadje, was het organiseren van een English Music Festival voor Van Ginkel een logische stap. „We wilden echt de Engelse muziek naar Rhenen halen. Zo geeft vocaal ensemble Vox Quintus drie concerten, maar klinkt er ook cross-over tussen jazz en klassieke muziek met improvisaties van de Engelse saxofonist Mark Lockheart.” Ook de Nederlandse organist Aarnoud de Groen is te horen, met het programma *Anglo Connections*.

De meeste orgelmuziek klinkt in de Cunerakerk net als in een Engelse kathedraal. „We hebben een digitaal orgel laten bouwen, met een sample van het orgel uit de kathedraal van Salisbury. De muziek klinkt dan niet door de pijpen, maar door de luidsprekers. De geweldige akoestiek van de Cunerakerk doet de rest.”

– Manon Bastidas

AKOESTICUM EDE

Anne ten Barge

‘Een ander mag er nu nieuwe draai aan geven’

In de zomer van vorig jaar besloot mede-initiatiefnemer Harold Lenselink (69) nog één seizoen vol te maken bij Akoesticum, het trainingscentrum voor muziek, dans en theater in Ede. „Ik ben bijna 70, dus ik vond het wel een keer genoeg. Ik kreeg de behoefte aan wat meer tijd voor mezelf, bijvoorbeeld om meer muziek te maken”, zegt hij.

Als geestelijk vader heeft Lenselink het er niet moeilijk mee om Akoesticum over te dragen. „Kinderen worden zelfstandig en je laat ze los. Dat is een natuurlijk proces. Nu is het aan een ander er een nieuwe draai aan te geven.”

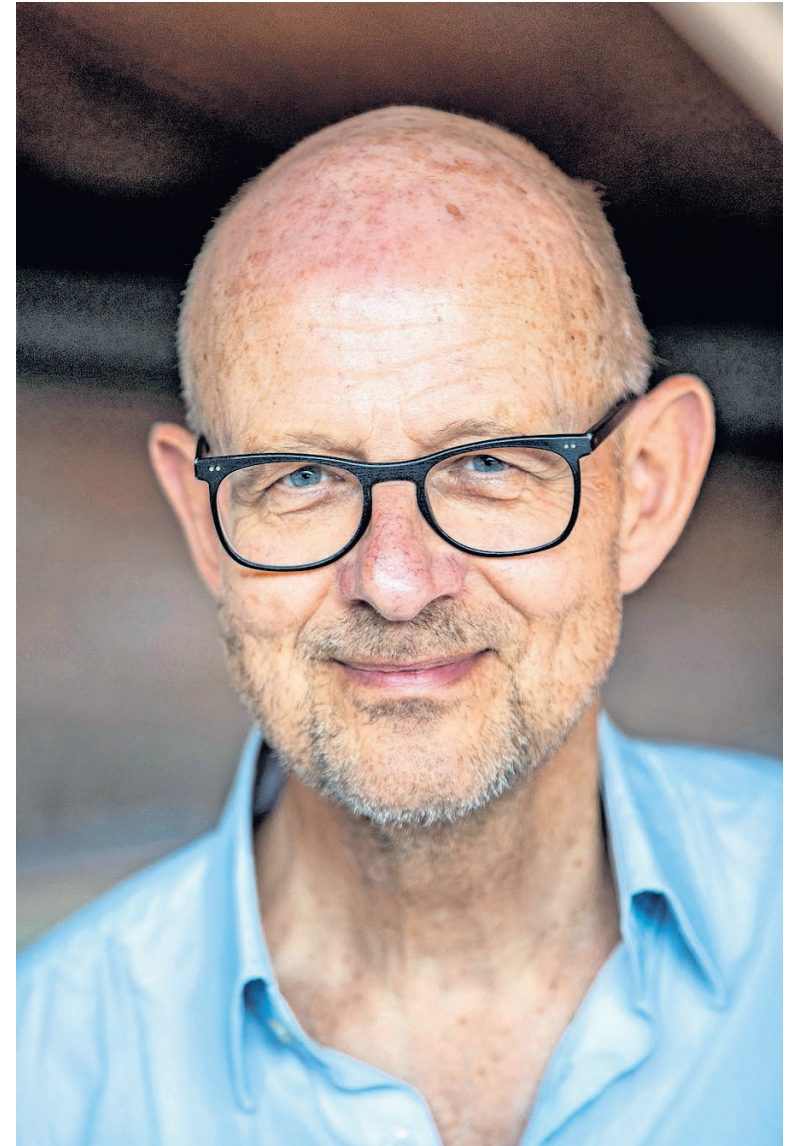
Lenselink is trots op wat hij met zijn team heeft neergezet. „De laatste jaren was natuurlijk een rare tijd, waar we dankzij de overheid goed doorheen kwamen. Maar er gebeuren fantastisch mooie dingen hier. Het Nationaal Jeugdorkest van Australië is hier twee keer een wereldtournee begonnen. Ze hebben hier het programma ingestudeerd. Binnenkort komt het Concertgebouworkest voor de derde keer.”

Toch gaat het hem niet alleen om de grote namen. „We zijn net zo gelukkig met een kerkkoor uit Amstelveen of Rotterdam. Er kan alleen een top bestaan als er een basis is.”

Het merendeel gaat toch liever in een oude keet in het bos zitten

– Harold Lenselink

▲ Vertrekkend directeur Harold Lenselink. FOTO HERMAN STÖVER

Met een goed gevoel kijkt Lenselink terug op alle verbindingen die in Akoesticum zijn gelegd. „Conceptuele met conventionele vormen van kunst, grote met kleine gezelschappen, binnen- met buitenlandse groepen. Ook brengen we andere werelden in contact met cultuur. Onlangs mensen van een ziekenhuis dat reorganiseert. Ze moesten met elkaar samenwerken en deden dat onder andere in muziekworkshops. Zo gebruiken we kunst als middel en niet als doel.”

Jammer vindt hij dat er bij

Akoesticum weinig jeugd komt. „Collega's in Duitsland hebben structureel gesubsidieerde instellingen en krijgen wekelijks scholen op bezoek voor bijvoorbeeld een musicalproject. In Nederland hebben we die traditie niet.”

Verder zijn niet veel verenigingen te porren voor een verblijf in Akoesticum. „Onder het motto 'er is geen geld', gaat het merendeel toch liever in een oude keet in het bos zitten. Verkeerde prioriteiten vind ik dat. Talent moet je koesteren, dus zorg ervoor dat de omstandigheden goed zijn.”

Uw foto of nieuws in De Gelderlander

Buurt- of familiefeest? Kampioen geworden? Stuur uw foto (min. 1MB, rechtenvrij en .jpg) naar onderons@gelderlander.nl. Eigen nieuws? Stuur het

persbericht naar: beripo@gelderlander.nl. We zoeken er een mooi plekje voor. Geen uitgesproken politieke, religieuze of commerciële boodschappen.

LEERSUM

Hoe eigenaar van landgoed Zuylestein

Het voelt als eeuwen terug in de tijd op landgoed Zuylestein in Leersum. In de 17de eeuw werden daar de eerste boompjes geplant die uitgroeiden tot historisch bos. Nu moet Jemima de Brauwere, eigenaar van het landgoed, opnieuw jonge bomen planten.

Het bos op landgoed Zuylestein werd vorig jaar tijdens een valwind ontzettend beschadigd. Die duurde niet veel langer dan een halve minuut, maar verwoestte vrijdag 18

juni 2021 alles wat de bewoners van Leersum zo lief was. Talloze bomen werden uit de grond getrokken of knapten als luciferstokjes. Op landgoed Zuylestein ging het Sterrenbos plat. Een bos dat door veel natuurliefhebbers uit Leersum en Amerongen werd gebruikt als park.

De Brauwere had zelf aanvankelijk niet in de gaten dat haar landgoed zo hard was getroffen. „We zaten met enkele vrijwilligers nog wat te drinken op het terras”, blikt ze terug. „Het werd donker en we zeiden nog tegen elkaar dat er een zware bui aankwam. Het begon hard te waaien. De kleedjes werden van tafel ge-

blazen. Een paar vrijwilligers gingen naar binnen; we graptten nog dat we niet van suiker waren.”

Maar toen kwam die valwind die met enorm geraas over het gebied trok, terwijl De Brauwere nog buiten stond met een vrijwilliger. „De mensen die binnen waren, waren ontzettend bang. De ramen trilden in de kozijnen. We hebben geluk gehad dat we in een luw hoekje stonden. Als we aan de andere kant van het gebouw waren geweest, weet ik niet hoe het was afgelopen. Het gekke was dat het in de eerste ogenblikken ná de valwind heel rustig was. De lucht was weer blauw, de zon scheen. En even later floten de

REDACTIE VALLEI EN RIVIERENLAND

■ **Redactie:** Joni van Essen, Job van Gasselt, Erika van Gils, Bernardo van Hal, Pouw Jongbloed, Jaap Rademaker, Saskia Wassenaar, Eric Wijnacker, Arnold Winkel, Mark van Steenberg (Sport).

■ **Chef:** Sjors Moolenaar.

■ **Adres:** Frederik van de Paltshof 44 3911 LB Rhenen

■ **Telefoonnummer redactie (niet voor bezorgklachten):** 088-0130154

■ **E-mail:** redactie.vallei@gelderlander.nl
redactie.rivierenland@gelderlander.nl

■ **dg.nl/rivierenland** of **dg.nl/vallei**

is nieuwe directeur

Van een kerkkoor uit Amstelveen tot het Nationaal Jeugdorkest van Australië. Gezelschappen uit de hele wereld weten Akoesticum in Ede te vinden. Bijna acht jaar na de opening vertrekt algemeen en artistiek directeur Harold Lenselink. Per 1 september neemt Anne ten Barge (41) het stokje over.

Manon Bastidas
Ede

‘Ik gun oprecht iedereen zo’n plek’

Lang voordat Anne ten Barge er solliciteerde, sprak Akoesticum al tot haar verbeelding. „Ik ben altijd weggevoerd van het gebouw, de faciliteiten en de mogelijkheden. Dit is een prachtinstelling waarmee ik veel meer mensen in aanraking wil brengen. Ik gun oprecht iedereen zo’n plek”, zegt ze.

De Arnhemse komt uit de theaterwereld. Ze studeerde af als theaterdocent en regisseur, begon theaterbureau De Rode Loper en werkt nu nog als cultuurinnovator bij cultureel centrum Rozet in Arnhem. „Mijn nieuwe functie bij Akoesticum sluit daar naadloos op aan. Steeds ben ik bezig om te kijken waar ik op het gebied van kunst en cultuur verbindingen kan maken. Hoe kan ik kunst en cultuur inzetten in de wijken, of voor oudere mensen, of op Gelders niveau?”

Met Akoesticum wil ze de breedte opzoeken. „Ik vind dat er een prachtige basis staat, maar het aanbod mag wel wat diverser. Mijn handen jeuken wat dat betreft. Laten we hier met mensen uit verschillende disciplines inspiratie opdoen en met elkaar het creatieve proces aangaan. Daar leent het gebouw zich ook voor.”

Het lijkt Ten Barge bijvoorbeeld mooi als studenten van verschillende richtingen van de Kunstacademie met elkaar in Akoesticum aan de slag gaan. „Dat kan net zo goed met amateurs. Wat gebeurt er als we een koor in huis hebben, een trainingsbureau en een theatergroep en zorgen voor een ontmoeting?”

Ten Barge hoopt dat ze langdurige samenwerkingen kan opzetten, zodat gasten steeds naar

▲ Nieuwe Akoesticum-directeur Anne ten Barge. FOTO HERMAN STÖVER

Akoesticum terugkeren. „Orkestweten de weg goed te vinden, maar het valt me op dat veel mensen uit de theater- en danswereld deze plek nog niet kennen. Daar liggen veel kansen.”

Voor het feit dat gasten in Akoesticum kunnen blijven slapen, maakt de plek volgens haar uniek. „Daar wil ik meer bekendheid aan geven. Mensen kunnen zich er terugtrekken en dat maakt allerlei concepten mogelijk.”

Zo is haar ervaring dat er op persoonlijk en groepsniveau iets bijzonders gebeurt als personen

langer samenwerken. „Omdat ze zich focussen op het proces, komen ze echt tot een verdieping. Dat bereik je niet als je iedere week een half uur bij elkaar zit.”

Hoe kan ik kunst en cultuur inzetten in de wijken, of voor oudere mensen?

– Anne ten Barge

‘Prostitutie’-echtbaar mag in huis blijven

Kreungeluiden, harde muziek en grote hoeveelheden condooms, glijmiddel en massageolie. Er moest haast wel sprake zijn van illegale prostitutie in een woning in Rhenen, dus wilden de gemeente en de woningstichting de twee bewoners uit huis zetten. Maar van de rechtbank mogen ze daar gewoon blijven zitten.

Maarten Veenendaal

Rhenen

Het echtpaar ontkent overigens niet dat het zich bezighield met prostitutie, maar stelt dat het ging om een escortbedrijf. Hun bedrijfsactiviteiten vonden buiten de deur plaats, bijvoorbeeld bij klanten thuis en dus niet in hun eigen woning in Rhenen.

Beide echtelieden stonden ook ingeschreven bij de Kamer van Koophandel met ‘eenmanszaken in de persoonlijke dienstverlening’ en adverteerden met hun seksuele dienstverlening.

Gestopt

De rechtbank ging mee in de uitleg van het echtpaar en oordeelde dat de gemeente en de woningstichting onvoldoende hadden onderbouwd dat het tweetal zich in hun woning niet aan de huurovereenkomst had gehouden. Dat er sprake is van prostitutie door het tweetal, staat wel vast, maar er kan daaruit niet worden geconcludeerd dat de activiteiten in de huurwoning plaatsvonden. Het echtpaar gaf bij de rechtbank ook aan inmiddels helemaal te zijn gestopt met het escortbedrijf.

Ook een uithuisplaatsing vanwege geluidsoverlast kon naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet voldoende door de woningstichting worden onderbouwd, dus mag het echtpaar in de huurwoning blijven. In ieder geval tot de rechterlijke uitspraak in een eventuele bodemprocedure die de gemeente en de woningstichting nog in gang kunnen zetten.

het geruïneerde bos gaat herstellen

En even later floten de vogels weer, alsof er niets was gebeurd

– Jemima de Brauwere, eigenaar landgoed Zuylestein

vogels weer, alsof er niets was gebeurd. Maar een van de vrijwilligers kwam naar me toe en zei dat het Sterrenbos plat lag, alle bomen waren omgewaaid. Ik dacht nog dat hij een grapje maakte, maar het bleek maar al te waar. Het bos van 4,5 hectare groot was weg. Plus de

bomen elders op het landgoed. Dit is niet echt dacht ik steeds.”

Dezelfde avond nog werd de ergste troep opgeruimd, ook al omdat een dag later een bruiloft was op landgoed Zuylestein. „We hebben het pad naar de locatie als eerste onder handen genomen. Daarna begon het grote opruimen. We zijn zes weken dicht geweest.”

De Brauwere heeft zich in eerste instantie gericht op het herstel van het Sterrenbos. „We hebben een restauratieplan gemaakt, een begroting gemaakt. Op basis daarvan zijn fondsen aangeschreven. We hebben de eerste jonge boompjes geplant, maar met dit weer hebben ze ontzettend veel water no-

dig, zo’n 60 liter in de week.”

De schade loopt in de tonnen. De Brauwere probeert geld los te peuteren bij overheidsinstanties, maar ook via geldinzameling. „Mensen kunnen een boom adopteren. De provincie stelt een miljoen beschikbaar voor vijftien getroffen landeigenaren. Omdat we deels Rijksmonument zijn, kunnen we aanspraak maken op andere fondsen. En we zijn verzekerd voor de schade aan de tuinmuur.”

Voor haar is het alsof het landgoed honderden jaren terug in de tijd gaat. „Toen het bos werd aangelegd in de 17de eeuw, stonden er ook alleen maar jonge boompjes.”

– Bernie van Unen

▲ Op landgoed Zuylestein is een begin gemaakt met nieuwe aanplant. FOTO WILLIAMHOOGTEYLING